

Matthias Claudi- us, Vespera kanto	Matthias Claudi- us, Vespera kanto	Matthias Claudi- us, Vespera kanto	Matthias Claudi- us, Vespera kan- to	Matthias Claudius, Vespera kanto
<i>tradukita de Manfred Retzlaff</i>	<i>tradukita de Gui- do Holz</i>	<i>tradukita de Joa- chim Gießner</i>	<i>tradukita de Adolf Burkhardt</i>	<i>tradukita de Ot- to Bonte</i>
1. La luno nun leviĝis, La steloj eklu- miĝis, Subiĝis jam la sun'. Silentas la arba- ro Kaj super la kamparo Nebulo blanka kuŝas nun.	1. La luno nun ekhelas, Steletoj oraj be- las En la ĉiela klar'; L'arbaro nigra re- vas, Kaj el herbejo le- vas Mirige sin nebula mar'.	1. La luno jam le- viĝis, steletoj ekhe- liĝis, ravante homojn nin. Silentas la arba- ro kaj super la kam- paro nebulo pala levas sin.	1. Leviĝas luno; hele orpompas surĉiele la steloj al l'okul'. Arbaro mute revas; el la herbej' sin le- vas mirinde blanka la nebul'	1. La luno jam leviĝis, Steletoj ekhe- liĝis, Ravante homo- jn nin; Silentas la arba- ro Kaj super la kamparo Nebulo pala le- vas sin.
2. La mondo ŝajnas kiel Hejmeca ĉambro, tiel Trankvila estas ĝi. Dormante ĉiun penon, Aflikton kaj ĉagrenon Dum nokta hor' forgesu vi. ³	2. Silenta estas mondo Kaj en krepuska rondo Hejmecas kun fa- vor'! Similas kalman ĉelon, En kiu vi kverelon De l'tago dorme pelu for.	2. Neniu vento blovas, la mond' ne plu sin movas sub paca, klara lun'. Nun petu noktan benon, de l'tago la ĉagrenon dormantaj vi for- gesu nun.	2. Ripozas mont' kaj valo sub la krepusk- vualo trankvile kvazaŭ lag'. Por vi jen la perme- so fordormi en forgeso la malbonaĵojn de la tag'.	2. Ho, mondo la kvieta, Kaj kiel ŝajnas eta Krepuska en ko- vril'; Por ke vi en ĉambreto Samkiel infane- to Senzorge dormu en lulil'.
...

³ alia versio:

2.) Aĥ, kiel trankvileca
La mondo kaj hejmeca
Vespere estas ĝi!
En tiu kalma paco
Ekdormu vi pro laco,
Forgesu la aflikton vi!

3.) Jen staras ĉe l' ĉielo Tre eta fora ste- lo, Sed tamen egas ĝi! Ja estas ofte aĵo Por ni nur ridin- daĵo; Ĉar ne videblas ĝi al ni.	3. Ĉu vi la lunon konas? Aspekto nur duo- nas, Sed rondas ĝi en bel'. Do ankaŭ estas multo, Loganta al insul- to, Okulojn ĝenas la malhel'.	3. Jen luno sur ĉielo en brila ronda belo duon-videbla nur. ⁴ Ĉar multon ni ne vidas, ni ofte ĝin priri- das, malsaĝe juĝas kun plezur'.	3. La luno nur duo- ne Prezentas sin impo- ne; ĝi tamen estas sfer': Facile ni priridas aferon, se ni vidas nur parton de la ple- na ver'.	3. Rigardu nun la lunon, Vi vidas nur duonon, Sed tamen ron- da ĝi. Ni ofte ion ri- das, Ĉar ni ne klare vidas, Ke ĉie regas harmoni'.
4.) Ni homaj fie- ruloj, Mizeraj ni peku- loj, Malmulton scias ni! Ni faras multajn aĵojn Kaj artajn el- pensaĵojn, Sed vana estas tio ĉi.	4. Ni homoj tiel vantaj Ja estas nur pe- kantaj, Malvasta nia sci'; Ĥimerojn ni eltri- kas, Ni multe artifikas Kaj perdas celon pli kaj pli.	4.	4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mi- zeraj; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn sciojn kaj devojiĝas pli kaj pli.	4.
5.) La Dian sa- von vidu Ni nur kaj ni ne fidu je vanta iluzi'! Ni malfieraj iĝu, Ni ĝoju kaj piiĝu, Infan-egalaj estu ni!	5. Vidigu, Dio, savon, Pasem' ne veku ravon, Ne ĝoju ni pro glor'! Fariĝu malafek- taj Ni kaj al vi re- spektaj, Infane gaju nia kor'!	5.	5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pa- sem'! Nin faru simpl- animaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	5.
...

⁴S-ro Gießner unue tajpis:
duona tamen nur.

6.) Finfine vi nin prenu El tiu mond', ĉagrenu Ni ne pro tio ĉi! Kaj kiam vi nin prenos, Ho faru, ke ni ve- nos En vian regnon, kara Di'!	6. Vi gracu, sen ĉagreni El mondo nin for- preni Al fin' per milda mort'! Kaj post forpren' fidele Hejmigu nin ĉiele, Sinjoro, Dio, nia fort'!	6.	6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sin- jor'!	6.
7.) Gefratoj, en- litiĝu, Trankvile endor- miĝu! Noktiĝas ĉie ĉi; Vin gardos nia Dio. Li regas super ĉio. Ĝis morgaŭ nun ripozu vi!	7. Kuŝiĝu do kun pio Vi en la nom' de Dio, Jam fridas nokta vent'. Per punoj, Di', ne ĝenu, Per dolĉa dorm' nin benu, Najbaron ankaŭ en turment'.	7. Ĉe l'fino de la tago kuŝigu vin sen plago, silentas la anim'. Ne punu nian faron, sed nin kaj la na- jbaron dormigu, Dio, nun sem tim'.	7. Gefratoj, nun ek- kuŝu! Vin nokta vent' ne tuŝu, dum ŝirmas anĝelar'. Indulgu, Di', nin grace, por ke nun dormu pace ni kaj malsana la najbar'.	7. Ekkuŝu nun, gefratoj, De bona Di' ŝirmataj Kun tuta la ho- mar'. Kar-Dio ne nin punu, Trankvilan dor- mon donu Kaj al malsana la najbar'!
...

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1989-09-10.

MR-013-2 / Arg-394-777 (2007-03-26 13:19:45)

Tiu ĉi traduko estas unue publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, numero 6/1984, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, paĝo 15. Enigis ka tekston de la traduko la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen. Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en 2007-03-26 nur la duan strofon, kompare al la teksto aperinta en “Esperanto aktuell 6/1984”.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 – †1989).

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 – †2003-11-25).

Arg-394-782 (2007-03-28 09:55:34)

Mi, Manfred Retzlaff, detajpis tiun tradukon de Joachim Gießner el folio kun letero, kiun skribis al mi en 1987-11-24 s-ro Joachim Gießner. Li skribis en tiu letero, ke la fakto, ke lia traduko de la unua strofo estas tute la sama kiel en tiu de Otto Bonte, estas hazardo kaj ke li ne sciis antaŭe la tradukon de Otto Bonte.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 – †2004-04-02).

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto “Mia kantaro I”, dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de Otto Bonte.

Arg-394-779 (2007-03-26 22:31:58)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 15 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Otto Bonte d-ro Dirk Willkommen, la tiama redaktisto de “Esperanto aktuell”, .